

ЛЬВІВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

УХВАЛА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

04 листопада 2015 року м. Львів № 876/4313/13

Львівський апеляційний адміністративний суд у складі колегії:

головуючого-судді: **Бруновської Н.В.**

суддів: **Костіва М.В., Шавеля Р.М.**

за участю секретаря судового засідання: **Коцур В.К.**

представник апелянта: **Яремака Т.І.**

представників позивача: **Попадинець Л.П.**

Клименка О.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні апеляційну скаргу Державної податкової інспекції в м. Івано-Франківську Головного управління ДФС в Івано-Франківській області на постанову Івано-Франківського окружного адміністративного суду від 01.02.2013 року у справі за адміністративним позовом Приватного підприємства «Енергобудпостач» до Державної податкової інспекції в м. Івано-Франківську Головного управління ДФС в Івано-Франківській області про визнання протиправними та скасування податкових повідомлень-рішень,-

ВСТАНОВИВ:

18.10.2012 року позивач Приватне підприємство «Енергобудпостач» звернувся в суд із позовом до Державної податкової інспекції в м. Івано-Франківську Головного управління ДФС в Івано-Франківській області про визнання протиправним та скасування податкових повідомлень-рішень № 0000812203 та № 0000822203 від 06.09.2012 року.

Постановою Івано-Франківського окружного адміністративного суду від 01.02.2013 року позов задоволено.

Не погоджуючись із даною постановою, апелянт Державна податкова інспекція в м. Івано-Франківську подав апеляційну скаргу, покликаючись на те, що постанова суду першої інстанції прийнята з порушенням норм матеріального та процесуального права.

Апелянт просить суд постанову Івано-Франківського окружного адміністративного суду від 01.02.2013 року скасувати та прийняти нову, якою відмовити в позові.

Представник апелянта Яремак Т.І. в судовому засіданні просив апеляційну скаргу задовольнити з підстав в ній зазначених.

Представники позивача Попадинець Л.П. та Клименко О.В. в судовому засіданні просили суд, апеляційну скаргу залишити без задоволення, а постанову суду без змін.

Заслухавши суддю-доповідача, учасників процесу, дослідивши матеріали справи, перевіrivши доводи скарги, законність і обґрунтованість постанови суду, колегія суддів приходить до висновку, що апеляційна скарга не підлягає до задоволення виходячи з наступних підстав.

Як видно із матеріалів справи, за період з 09.08.2012 року по 15.08.2012 року податковий орган провів документальну позапланову виїзну перевірку ПП «Енергобудпостач» з питань правильності визначення повноти нарахування та своєчасності сплати податку на додану вартість та податку на прибуток підприємства по взаємовідносинах з ДП «Квінта-Транс» ТОВ Квінта-Груп» за період з 01.10.2010 року по 31.12.2010 року.

За результатами перевірки складено акт № 6376/22-3/36497840 від 22.08.2012 р., яким встановлено порушення:

- п. 5.1, пп. 5.2.1 п. 5.2, пп. 5.3.9 п. 5.3 [ст. 5 Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств"](#), в результаті чого занижено податкові зобов'язання з податку на прибуток у сумі 9 375 грн., в тому числі по взаємовідносинах з ДП "Квінта-Транс" ТОВ "Квінта-Груп" за IV квартал 2010 року - у сумі 9 375 грн.;

- пп. 7.2.3, пп.7.2.6 п.7.2, пп. 7.3.1 п.7.3, пп. 7.4.1, пп.7.4.4, пп.7.4.5 п. 7.4, пп. 7.5.1 п. 7.5 [ст. 7 Закону України "Про податок на додану вартість"](#) та п. [198.1](#), п. [198.6](#) [ст. 198 Податкового кодексу України](#), в результаті чого занижено податкові зобов'язання з податку на додану вартість на загальну суму 7 500,00 грн., в тому числі по взаємовідносинах з ДП "Квінта-Транс" ТзОВ "Квінта-Груп" за грудень 2010 року у сумі 7 500,00 грн.

На підставі вказаного акту перевірки податковий орган прийняв податкове повідомлення-рішення № 0000812203 від 06.09.2012 р. форми «Р», яким збільшено суму грошового зобов'язання з податку на прибуток приватних підприємств на 11 719,00 грн., у тому числі за основним платежем у сумі 9 375,00 грн. та за штрафними (фінансовими) санкціями (штрафами) у сумі 2 344,00 грн. та податкове повідомлення-рішення № 0000822203 від 06.09.2012 р. форми «Р» яким збільшено зобов'язання з податку на додану вартість по вітчизняних товарах (роботах, послугах) на 9 375,00 грн., у тому числі за основним платежем у сумі 7 500,00 грн. та за штрафними (фінансовими) санкціями (штрафами) у сумі 1 875,00 грн. відповідно.

Підставою для винесення вказаних повідомлень-рішень є висновки податкового органу по результатам проведеної перевірки про непідтвердження реальності здійснення господарських операцій між позивачем ПП «Енергобудпостач» та контрагентом ДП «Квінта-Транс» ТОВ Квінта-Груп».

09.11.2010 року між ДП "Квінта-Транс" ТЗОВ "Квінта-Груп" в особі директора Почепня В.О. (експедитор-перевізник) та позивачем ПП "Енергообудпостач" в особі директора Клименко О.В. (замовник) укладено договір ТЕО 09/11-10 на транспортно-експедиційне обслуговування, згідно якого Експедитор-Перевізник зобов'язується провести перевезення вантажів різними видами транспорту по маршруту, визначеному сторонами договору. Вартість кожного конкретного перевезення встановлюється по домовленості між Замовником та Експедитором-Перевізником і обумовлюється в заявці. Експедитор-Перевізник надає замовнику рахунок для оплати, акт виконаних робіт, податкову накладну. Оплата проводиться в обумовлені заявкою терміни.

На виконання умов даного договору ДП "Квінта-Транс" ТЗОВ "Квінта-Груп" здійснило перевезення вантажу (будівельних матеріалів - відсіву, щебеню), сторонами договору підписано акт здачі-прийняття робіт (надання послуг) № ОУ-0000230 від 30.12.2010 року.

ДП "Квінта-Транс" ТЗОВ "Квінта-Груп" виписано податкову накладну № 235 від 30.12.2010 року на суму 45 000,00 грн. (в т.ч. ПДВ 7 500,00 грн.).

Позивачем включено до складу податкового кредиту з податку на додану вартість за грудень 2010 року 7 500,00 грн., що сплачена ним ДП "Квінта-Транс" ТЗОВ "Квінта-Груп" за надані транспортні послуги. Витрати по придбанню послуг у сумі 37 500,00 грн. ПП "Енергообудпостач" включено до складу валових витрат за IV квартал 2010 року (Декларація з податку на прибуток підприємства від 28.01.2011 року № 906599258).

Оскільки ПП "Енергообудпостач" для перевірки не надано транспортних документів, які відображають шлях прямування вантажу від пункту його відправлення до пункту його призначення податковий орган прийшов до висновку про те, що ПП "Енергообудпостач" документально не підтвердив товарність та реальність здійснення господарських операцій із ДП "Квінта-Транс" ТЗОВ "Квінта-Груп" та до складу податкового кредиту включено суми, що проведені на підставі здійснення безтоварних операцій.

На момент здійснення спірних господарських операцій позивач ПП "Енергообудпостач" та контрагент ДП "Квінта-Транс" ТЗОВ "Квінта-Груп" були юридичними особами, зареєстрованими у встановленому законом порядку як платники податку.

Згідно вимог п.п. 5.2.1 п.5.2 [ст. 5 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств»](#) до складу валових витрат включаються суми будь-яких витрат, сплачених (нарахованих) протягом звітного періоду у зв'язку з підготовкою, організацією, веденням виробництва, продажем продукції (робіт, послуг) і охороною праці з врахуванням обмежень, встановлених пунктами 5.3- 5.7 цієї статті.

Приписами п.п. 5.3.9 п. 5.3 [ст. 5 вказаного Закону](#) встановлено, що не належить до складу валових витрат будь-які витрати, не підтверджені відповідними розрахунковими, платіжними та іншими документами, обов'язковість ведення і зберігання яких передбачені правилами ведення податкового обліку.

Відповідно до підпункту 7.4.1 пункту 7.4 [статті 7 Закону України «Про податок на додану вартість»](#) податковий кредит звітного періоду визначається виходячи із

договірної (контрактної) вартості товарів (послуг), але не вище рівня звичайних цін, у разі якщо договірна ціна на такі товари (послуги) відрізняється більше ніж на 20 відсотків від звичайної ціни на такі товари (послуги), та складається із сум податків, нарахованих (сплачених) платником податку за ставкою, встановленою пунктом 6.1 статті [6](#) та статтею [8-1](#) цього [Закону](#), протягом такого звітного періоду у зв'язку з придбанням або виготовленням товарів (у тому числі при їх імпорті) та послуг з метою їх подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку.

п.п. 7.5.1. пункту 7.5. [статті 7 Закону України "Про податок на додану вартість"](#) передбачено, що датою виникнення права платника податку на податковий кредит вважається:

- або дата списання коштів з банківського рахунку платника податку в оплату товарів (робіт, послуг), дата виписки відповідного рахунку (товарного чека) - в разі розрахунків з використанням кредитних дебетових карток або комерційних чеків;

- або дата отримання податкової накладної, що засвідчує факт придбання платником податку товарів (робіт, послуг).

Згідно п.п. 7.4.5 п. 7. 4 [ст. 7 Закону України «Про податок на додану вартість»](#) не підлягають включенню до складу податкового кредиту суми сплаченого (нарахованого) податку у зв'язку з придбанням товарів (послуг) не підтверджені податковими накладними чи митними деклараціями або іншими необхідними документами згідно п.п. 7.2.6 цього пункту.

Відповідно до [ст. 9 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»](#) підставою для бухгалтерського обліку господарських операцій є первинні документи, які фіксують факти здійснення господарських операцій.

Первинні документи судом визнані недійсними не були, судових спорів щодо правильності їх складання немає, відсутні докази, які свідчать про те, що наведені в податкових накладних відомості не відповідають дійсності та свідчать про фіктивність господарської операції.

Аналіз норм чинного законодавства свідчить про те, що валові витрати та податковий кредит формуються за наслідками реальної господарської операції, що підтверджується первинними документами в рамках господарської діяльності платника податків.

Відповідно до [ст. 48 Закону України «Про автомобільний транспорт»](#) підтверджуючим документом на вантаж є товарно-транспортна накладна або інший документ.

Однак, відповідно до [наказу Мінтрансу від 14.10.1997 р. № 363 «Про затвердження Правил перевезення вантажів автомобільним транспортом в Україні»](#), на який посилається відповідач, наявність товарно-транспортної накладної є обов'язковою тільки для особи, що здійснює перевезення на договірних умовах, тобто, надає послуги з перевезення вантажів.

Разом з тим, вказані правила перевезень вантажів автомобільним транспортом в Україні не встановлюють правил податкового обліку, а лише встановлюють права,

обов'язки та відповідальність власників автомобільного транспорту (перевізників). При цьому, документи, обумовлені вказаними правилами, зокрема, товарно-транспортна накладна не є документом первинного бухгалтерського обліку, що підтверджує обставини придбання та продажу товарно-матеріальних цінностей.

Таким чином, факт відсутності товарно-транспортної накладної, за наявності інших необхідних документів, які підтверджують факт надання транспортних послуг, не може бути доказом нездійснення господарських зобов'язань.

За таких обставин, колегія суддів погоджується із висновками суду першої інстанції про те, що представлені позивачем первинні документи відповідають вимогам [Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»](#), підтверджують реальність (товарність) здійснення господарських операцій між ПП "Енергобудпостач" та ДП "Квінта-Транс" ТзОВ "Квінта-Груп", спростовують висновки податкового органу про протиправність віднесення позивачем сум податку на додану вартість за господарськими операціями до складу податкового кредиту та завищення валових витрат.

Позивач не може нести відповідальність за допущені порушення свого контрагента при укладенні ним інших договорів, а також формуванні своїх податкових зобов'язань. У разі невиконання контрагентом платника податків зобов'язань по сплаті податку до бюджету негативні наслідки (відповідальність) настають лише для нього.

Крім того, твердження відповідача про відсутність у ДП "Квінта-Транс" ТзОВ "Квінта-Груп" необхідних умов для досягнення результатів відповідної підприємницької, економічної діяльності через відсутність основних фондів, технічного персоналу, виробничих потужностей, складських приміщень, транспортних засобів колегія суддів не приймає до уваги, оскільки, згідно положень [ст.9 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність»](#) підставою для бухгалтерського обліку господарських операцій є первинні документи, які фіксують факти здійснення господарських операцій.

Покликання апелянта не нікчемність правочину колегія суддів не бере до уваги, оскільки, вказаний правочин судом визнаний недійсним не був, судових спорів щодо правильності його складання немає, відсутні докази, які свідчать про те, що наведені в первинних відомостях не відповідають дійсності та свідчать про фіктивність господарської операції.

ч.2 [ст. 215 Цивільного кодексу України](#) передбачено, що недійсним є правочин, якщо його недійсність встановлена законом (нікчемний правочин). Позови податкових органів про визнання такого правочину (угоди, господарського зобов'язання) недійсним розгляду у судовому порядку не підлягають, оскільки визнання такого правочину недійсним судом не вимагається.

У Постанові Пленуму від 06.11.2009 р. № 9 «Про судову практику розгляду цивільних справ про визнання правочинів недійсними» Верховний Суд України розтлумачив, що нікчемний правочин є недійсним через невідповідність його вимогам закону та не потребує визнання його таким судом. Оспорюваний правочин може бути визнаний недійсним лише за рішенням суду (п. 4 Постанови). Виконання чи невиконання сторонами зобов'язань, які виникли з правочину, має значення лише для визначення наслідків його недійсності, а не для визнання правочину недійсним. У разі якщо

правочин ще не виконаний, він є таким, що не створює жодних юридичних наслідків (ч. 1 [ст. 216 ЦК України](#)) (п. 7 Постанови).

При цьому, колегія суддів враховує правову позицію Верховного Суду України по цій категорії спорів, яка полягає в тому, що несплата продавцем чи його контрагентом податку на додану вартість до бюджету, у разі фактичного здійснення господарської операції, не впливає на формування податкового кредиту покупцем та не є підставою для позбавлення останнього права на відшкодування цього податку, якщо він виконав усі передбачені законом умови отримання такого відшкодування і має всі документальні підтвердження розміру заявленого податкового кредиту.

У відповідності до вимог [ст. 159 КАС України](#), судові рішення повинно бути законним і обґрунтованим. Законним є рішення, ухвалене судом відповідно до норм матеріального права при дотриманні норм процесуального права. Обґрунтованим є рішення, ухвалене судом на підставі повно і всебічно з'ясованих обставин в адміністративній справі, підтверджених тими доказами, які були досліджені в судовому засіданні.

Згідно [ст.200 КАС України](#) суд апеляційної інстанції залишає апеляційну скаргу без задоволення, а постанову або ухвалу суду - без змін, якщо визнає, що суд першої інстанції правильно встановив обставини справи та ухвалив судові рішення з додержанням норм матеріального і процесуального права.

Із урахуванням викладеного, колегія суддів вважає, що постанова суду першої інстанції є законною, доводи апеляційної скарги зроблених судом першої інстанції висновків не спростовують і при ухваленні оскарженого судового рішення порушень норм матеріального та процесуального права ним допущено не було тому, відсутні підстави для скасування чи зміни рішення суду першої інстанції.

Керуючись ст. [160](#), ст.[195](#), ст.[198](#), ст.[205](#), ст.[206](#), ст.[254 КАС України](#), суд, -

У Х В А Л И В:

Апеляційну скаргу Державної податкової інспекції в м. Івано-Франківську Головного управління ДФС в Івано-Франківській області залишити без задоволення, а постанову Івано-Франківського окружного адміністративного суду від 01.02.2013 року у справі за № 2а-3241/12/0970 - без змін.

Ухвала апеляційного суду набирає законної сили з моменту її проголошення, але може бути оскаржена у касаційному порядку шляхом подачі касаційної скарги безпосередньо до адміністративного суду касаційної інстанції протягом двадцяти днів після набрання ухвалою законної сили.

Головуючий:

Н.В. Бруновська

Судді:

М.В. Костів

Р.М.

Шавель